

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Velicu.**

Sumarul:

Legea economică a timpurilor noastre. — Economii de războiu. — Canalul de Suez. — „Solidaritatea”: Către băncile noastre. — Spicuri din reviste străine: Musy J. M., Dreiser Theodor. — *Cronica*: D-l Stigismund Daehler. Imprumuturi pentru căsătorie. Industria Chimică. — *Bilanț*: „Olteana”, cassă de econ., s. p. a. în Diștea de Jos.

Legea economică a timpurilor noastre.

În vremurile de pace economia politică se conduce după legi clasice cari cu toată știrbirea parțială la care au fost supuse în mod intermitent, mențin totuși interpretarea fenomenului pe calea unor repere date de gândirea filozofică și de experiența zilnică. Natural însă că aceste legi sunt valabile numai câtă vreme își pot manifesta liber jocul; în momentul în care intervin silnicii, ele forțază fenomenul și astfel acesta se denaturează. Rezultatul este atunci ușor de prevăzut și el este caracterizat ca fiind o deformare totală a felurilor cari se urmăreau. Luând deci logic lucrul, s'ar părea că ori respectăm legile stabilite, cu toată corecțiunea lor și fenomenul economic se manifestă dând rezultate reale, ori nu, și atunci cădem în negativism. Concluzia este însă numai aparentă. În mod concret vorbind, fenomenul economic se poate produce și

după alte legi decât cele clasice; căci ce însemnează în definitiv lege clasică? Ea este un produs al gândirii omenești acceptat în mod general, sau chiar numai în mod oficial. În măsura în care legea clasică este adoptată de o totalitate oarecare și este respectată în întregime, fenomenul economic urmează de sigur o cale dinainte știută.

Dar prin această cale dinainte știută nu se caracterizează numai fenomenul economic îndrumat de legea clasică, ci oricare altul plecat dela premise temeinice. Este suficient ca studiul fenomenului economic să fie bine cunoscut în toate articulațiile lui, pentru ca printr'o îndrumare cu totul alta decât cea dată de legea clasică, să se ajungă la rezultate aprioric urmărite. Acest fapt însemnează că nerespectând legea clasică, nu cădem în negativism, adevărat lumea nu stă în loc din cauza unei legi oarecare, ci se verifică mai mult sau mai puțin relativitatea concluziilor și a gândirii omenești. O lege stabilită de societate este valabilă în măsura în care ea este respectată cu toată severitatea. În momentul în care ea este eludată, fenomenele economice se transformă în eruperi discontinue și desechilibrate cari nu mai pot fi integrate într'o rezultată folositoare. În aceste condițiuni este natural că nici felul urmărit nu mai poate fi atins.

Afirmațiunile de mai sus se verifică sub ochii noștri. Fără să mai facem incursiuni în trecutul apropiat sau îndepărtat, ne putem ușor convinge că cel puțin dela izbucnirea războiului încoace, suntem noi înșine asistenții unor demonstrațiuni și formăm mediul unor acțiuni cari nu mai au în ele nimic din logica economică de natură clasică, după care ne conduceam până atunci. Această ultimă lege a fost înlăturată pentru ca să fie înlocuită cu una potrivită vremurilor și împrejurărilor. Natural că ea nu s'a cristalizat în mod definitiv, dar pe măsură ce trece timpul și evenimentele se involburează, ea se conturează tot mai mult, astfel că în curând își va forma un cuprins perfect determinat. Totuși se pot de acum stabili unele principii pe cari ea s'a înseilat și în jurul cărora își va urma drumul de desăvârșire. Aceste principii cuprind în esență două condițiuni primordiale dar elementare și anume: înfățișarea Națiunii și solidaritatea totală.

Prin primatul Națiunii se exprimă, cum este și natural, dezideratul fundamental, că totul este subordonat existenței și progresului totalității românești. S'a renunțat deci de a privi fenomenul economic pe plan general sau chiar mondial, cum se obișnuia până acum în mod ascuns sau fățiș, înlăturând distincțiunea care rezultă dintr'o specială înzestrare sau așezare a fiecărei națiuni. S'a înlăturat în consecință și concepția care tindea să demonstreze că în raport cu mecanismul economic, lumea e formată din simple cifre mute, fără vreo capacitate de reacțiune caracteristică. Cu aceste înlăturări și renunțări, Națiunea a ajuns să se privească pe sine ca singur factor capabil a-și dirija destinul care de astădată este indisolubil legat de puterea de creațiune și rezistență vitală dată de fenomenul economic. În felul acesta s'a ajuns și indirect la o concluzie care de multă vreme se elaborase, dar din cauza împotrivițiilor unor factori atotputernici veniți din afară, n'a putut să fie pusă în practică. În lumea în care nu se putea vorbi de economie națională în strictul sens al cuvântului, exista o demarcație precisă între muncă și producție, între productivitate și rentabilitate, între proprietate și proprietar, etc. etc. De astădată însă totul trebuie pus

în slujba colectivității naționale. Ea este felul suprem al tuturor sforțărilor și dezideratelor și în afară de ea totul se reduce la noțiuni fără importanță vitală.

În cadrul acesta de idei înțelegem pentru ce prin legi excepționale a fost circumscris în ultimul timp întreg fenomenul economic. Punctul cardinal de plecare îl formează de sigur reglementarea comerțului de cereale și proclamarea Statului ca singur în drept de a exercita îndeletnicirea respectivă. El este de altfel o urmare logică a decretării prețurilor maxime pentru aceste produse, și în consecință o suprapunere de acțiuni tinzând la o integrare spre unitatea de lucru și comandă. De aici derivă apoi un șirag întreg de fapte și acte cari tind ca totul să se acomodeze și să se alinieze principiului cardinal precum: repartizarea produselor în raport cu importanța factorilor cari acționează în mecanismul național, restrângerea întrebuițării la discreție a materiilor prime etc. etc.

Fără îndoială că acest comandament al primordialității colectivității naționale este astăzi nu numai necesar, ci direct indispensabil. Dar în măsura în care el este indispensabil, se impune o atență supraveghere în toate secțiunile pentru ca fiecare cetățean să participe cât mai aproape de egal la sarcinile pe cari el în desfășurarea lui le reclamă. O dorință de evadare din morala acestui comandament trebuie să fie privită ca o intenție de dezertare dela cea mai supremă datorie a unui Român. Și precum în front faptul dezertării se pedepsește grav, tot așa și pentru cazul nostru, intenția și mai cu seamă voința de a eluda legea de existență a Națiunii în suprema ei încordare pentru drepturile sfinte, trebuie sancționată cu toată severitatea. Numai în acest fel noua lege economică va putea să-și ajungă felul urmărit.

Prin solidaritatea totală, punct tot așa de important în mecanismul economic care urmează să fie consacrat pentru timpul de înclăștare a Nației spre a-și cuceri locul ce i se cuvine în istorie, se urmărește împlinirea într'un tot moral a intereselor futuroara. A trecut timpul când cel tare era în drept să desconsiderare pe cel slab; când cel bogat se înfrupta lacom din produsul unor

factori abundenți, fără să se sinchisească de cel sărac legat totuși prin munca lui destul de puternic de funcționarea fără pie-deci a mecanismului economic. Trebuie considerate ca apuse epocile cu apucături deșănțate în cari unul găsea că este în dreptul lui să distrugă ceea ce alții creaseră, chiar dacă acest fruct al muncii forma proprietatea lui exclusivă; trebuie înlăturate toate obiceiurile vremilor de belșug în cari dreptul personal jena interesul general. Actualmente totul se împletește într'un singur ideal pentru realizarea căruia nu există drepturi ci numai datorii.

Să luăm bine seama. Istoria este în fermentare. Lumea în totalitatea ei s'a involburat pentru că fiecare Națiune își caută dreptul și locul sub soare. Noi pe aceste pământuri ne-am născut, am crescut și vrem să rămânem. Ele formează drepturile noastre imprescriptibile. Să le supunem vrierilor noastre așa cum ele rezultă din promovarea intereselor noastre sfinte cari ne reclamă să nu ne lăsăm dominați de nicio slăbi-ciune. Existența noastră națională trebuie întruchipată pentru multe veacuri viitoare. Destinul românesc își trasează în cadrul marelui efort pe care-l face Nația, drumul de viață pentru o veșnicie.

Dacă este așa, nici o lege economică nu mai e valabilă, fie ea cât de consacrată dacă nu urmărește principiile fundamentale de însumare totală în colectivitatea națională a fiecărui Român în așa fel, ca el să se simtă obligat la marile îndatoriri pe cari le ridică istoria în epocile de răscruce cari caracterizează trăirea unei națiuni. Așa ne poruncesc vremurile și numai dacă vom asculta chemarea lor, făurindu-ne sistemul de gândire și muncă în care mecanismul economic să slujească pe toți în toată plenitudinea lui, numai atunci vom da dovadă că nu o concluzie abstractă caracterizează viața unui popor, ci vigoarea cu care el știe să se împotrivească greutăților în vremuri de răstribuție. Aceasta este legea economică a timpurilor actuale și oricare alta rămâne fără valoare.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Economii de războiu.

În timp de războiu armata apără existența statului. Ocrotește economia și avutul și asigură fiecărui cetățean posibilitate de muncă și existență. În felul acesta armata și națiunea fac un singur corp și jertfa adusă de națiune pentru armată, primește un înțeles mai adânc. Succesul final în acest războiu gigantic, depinde de colaborarea armonioasă dintre luptători și muncitori, la care se adaugă ca factor indispensabil renunțarea la anumite lucruri și plăceri spre a face loc economiei. Adecă trebuie făcute economii unde numai se poate.

Mersul de până acuma a războiului ni-a arătat că el consumă cantități enorme de bunuri, așa încât întreaga economie particulară trebuie pusă în serviciul armatei, pentru ca să fie alimentată, echipată și înzestrată cu materialul necesar războiului. Este deci o onoare pentru fiecare cetățean, să-și reducă până la limitele posibile consumul personal de bunuri și cereințe. Aprovizionări cari se pot cumva amâna, trebuie amânate. Renunțul la lucruri de prisos este un factor important pentru întărirea frontului. Va veni timpul când mărfurile se vor găsi iarăși cu prisos în piață și atunci fiecare cetățean va putea procura acele lucruri la cari a trebuit să renunțe în cursul războiului.

Băncile sunt și azi, ca în trecut, depozitare încrederii publicului. Nici când dictonul „bani albi pentru zile negre“ nu a avut înțeles mai profund ca azi. De fapt, ce putem ști ce va aduce ziua de mâine? De aceea omul prevăzător pune la o parte fiecare ban pe care îl poate economisi, contribuind astfel la creșterea avuției naționale și la siguranța sa materială proprie. Băncile sunt bazinurile unde aceste economii se colectează și se distribuiesc mai departe pentru variatele necesități ale comerțului, industriei și ale statului. În această relațiune deci, economiile nu sunt numai în interesul particularului ci și în al statului. Mai evident este acest lucru în acele cazuri, când statul apelează la banul publicului în formă de împrumuturi.

Ar trebui deci ca și statul nostru — în propriul său interes — să stimuleze acumularea de depuneri la bănci — cum fac și alte țări — prin acordarea de diferite favoruri deponenților. Favorurile aceste ar fi reducerea sau renunțarea totală de impozite la anumite venituri din cari se fac economiile în formă de depuneri. Asemenea și dobânzile capitalizate la aceste depuneri ar cădea sub acest favor.

Natural că această degrevare de toate impozitele nu s'ar putea acorda tuturor cetățenilor și în măsură nelimitată. Incasările statului ar suferi poate prea mult prin aceasta. Favorul ar trebui acordat numai legegiiilor și salariaților, și și acestora numai în măsură limitată.

Impozitul pe salarii precum și contribuțiile la asigurările sociale nu se vor calcula după întregul salariu brut, ci numai după partea ce rămâne după scăderea sumei destinate ca depunere. Condiție principală la acordarea acestui favor este, ca deponentul să nu ridice depunerea în decursul războiului. Ar fi deci depuneri blocate pe durata războiului.

Fiecare lefegiu sau salariat are dreptul să ceară dela patronul său deschiderea unei depuneri blocate. Ridicarea depunerei se va putea face la încheierea păcii cu denunț de un an. Depunerea se va fructifica cu dobânzile uzitate la depuneri blocate pe un an, și se capitalizează în mod obișnuit. Dobânzile capitalizate sunt libere de impozitul pe venit și întreaga depunere liberă de impozitul pe avere. Pentru a ușura patronului evidența reținerilor în acest cont, se va simplifica sistemul evidenței impozitelor pe salarii, introducându-se o singură cotă unitară medie.

Pentru a se evita un manco prea mare la încasarea impozitelor și contribuțiilor, depunerile blocate de mai sus vor trebui limitate, fixându-se o anumită sumă ce poate fi alocată săptămânal sau lunar. Acelora cari prestează ore suplimentare de muncă, cari lucrează și în zile de sărbătoare, sau cari lucrează în acord, suma alocată se poate majora până la 50%. Se vor mai putea depune în acest cont și o parte din gratificații și tantieme.

În schimb statul va trebui să asigure depunerile contra devalorizării prin stabilizarea prețurilor și a valutei, deoarece altfel economiile nu au niciun rost, dacă deponentul nu e sigur, că atunci când va scoate banii, aceștia vor mai avea acea putere de cumpărare, pe care au avut-o în momentul depunerii.

MERCATOR.

Canalul de Suez.

Deși canalul de Suez din punct de vedere tehnic nu se poate compara cu alte lucrări de această natură, cum ar fi canalul Panama, totuși nu este în lume canal navigabil mai important din punct de vedere comercial și politic, ca tocmai Canalul Suez. Tocmai în zilele noastre posesiunea lui e disputată de cele două mari grupuri beligerante și este unul dintre principalele obiective ale războiului. Spre orientarea cetitorilor noștri, dăm câteva amănunte despre finanțarea și administrația acestei artere importante de comunicație.

Canalul este administrat de societatea „Compagnie Universelle du Canal de Suez“. Consiliul de administrație al societății se compune din 32 persoane: 21 Francezi; 10 Englezi; 1 Olandez. Din cele 800.000 acții guvernul englez deține 353.204 bu-

căți, reprezentând 44% al capitalului acționar. În baza acestei participațiuni el are 10 locuri în consiliu. Persoanele cărora guvernul englez le-a încredințat aceste locuri, sunt figuri proeminente ale finanței și politicii engleze. Astfel Lordul Cromer, Prim-comisarul Egiptului care a pus la cale înfăptuirea căii ferate Cairo-Capetown, linia ferată transcontinentală africană, de cea mai mare importanță pentru stăpânirea Africii; Sir John Cadman, întemeietorul societății petroliere „Anglo-Persian Oil Company“. Prin societatea aceasta din Persia, Anglia s'a făcut independentă de petrolul societății americane „Standard Oil Company“ și „Royal Dutch“ olandeze. Petrolul din Persia și Irak constituie azi asemenea un obiectiv principal al războiului și Anglia prin ajutorul dat Rusiei prin Persia dovedește că vrea să apere cu toate puterile interesele sale vitale din acest domeniu.

Partea cea mai mare a acțiilor se află în mâini franceze unde 446.796 buc. sunt în circulație. Aproape nu există financiar de seamă francez, care să nu pozească câteva din aceste acții. Ele sunt privite ca plasamentul cel mai sigur, deoarece taxele societății sunt percepute în franci aur, și dividendele se plătesc asemenea în aur, așa că o devalorizare a acțiilor pare a fi exclusă și nesupusă la niciun rizic. Din acest motiv, în timpuri normale, când se putea lua de bază o rentabilitate de 6% și se nota cu 6000—7000 franci bucată, totuși nu se puteau obține sub 17.000 franci. Din acest motiv cei mai mari acționari francezi nu posedă mai mult de 10 buc. acții.

Pentru a putea participa la adunarea generală, statutele fixează posesiunea alor 25 acții, așa că micii acționari din Franța — și aceștia dețin majoritatea covârșitoare a acțiilor — sunt excluși dela vot.

Cel mai mare acționar francez este azi André Burin de Roziers, director la societatea particulară de asigurare „La Providence-accidents“, pe care o conduce împreună cu fiii săi Louis și François. Afară de aceasta el mai este și procuristul firmei familiare „Providence-Incendie“. În Consiliul acestei societăți sunt pe lângă directorul general De Montplanet și subdirectorul general Charles de Lasteyrie, fost ministru de finanțe, următorii: ducele de Levis-Mirepoix, principele De Robech, contele Louis de Blois, contele de Miribel, baronul De Croze, baronul De Barante, baronul De la Bouillierie, contele Robert de Voguë membru în consiliul Uzinelor Creuzot (Schneider & Co) și De Wendel.

Societatea aceasta de asigurare, cu un capital relativ modest de 20 mil. franci, a acumulat în cei 50 ani de existență, rezerve în suma de 300 mil. franci, cari trebuiesc plasați în hârtii de valoare de prima clasă. Motiv ca un pachet considerabil de acții Suez să între în posesiunea conțernului De Roziers. Dar dl Burin mai este și administratorul societății

„Mines d'Anzin“ altă firmă veche carbonieră familiară în care figurează și ducele D'Audiffred-Pasquier și Edme Sommier, mare industriaș al zahărului. Societatea „Mines d'Anzin“ are un capital de 222 mil. franci și rezerve de 680 mil. cari sunt plasate în mare parte în acții Suez. În felul acesta d-l „director“ Burin de Roziers, a devenit cel mai puternic elector în adunările generale ale societății Canalului de Suez. Cu concursul său a fost ales de președinte al societății marchizul de Voguë tatăl directorului De Voguë dela soc. „Providence“, iar fiul acestuia de vicepreședinte.

În felul acesta dirijarea afacerilor canalului Suez este în mâna alor circa zece bănci și societăți mari cari dispun de soarta celor 446.000 acții cari circula în Franța. Societățile aceste împart apoi între sine locurile din consiliu unde vedem reprezentate marile societăți din Franța ca „Etablissements de Wendel“ „Union Parisienne“, „Banque de Paris et des Pays-Bas“, „Société Lyonnaise de Dépôts“, „Société Marseillaise de Crédit“ etc.

În urma situației sale geografice, canalul de Suez servește în primul rând traficului colonial dintre Europa și Orientul îndepărtat. Având deci interese coloniale, conducerea a ținut să plaseze în consiliu și persoane cu influență în acest domeniu; așa a fost André Lebon, ministrul coloniilor. Toți cei amintiți întrunesc voturile franceze, cari fiind majoritatea, dispun și de celelalte locuri pe cari apoi le împlinesc iarăși după interesele lor. În semn de omagiu, are loc în consiliu și descendentul întemeietorului întreprinderii Ferd. Lesseps, viconte Charles de Lesseps. Singurul om de specialitate în consiliu este Max Bahon, inginer de marină.

O întreprindere care servește comerțului tuturor națiunilor, trebuie să fie la curent și cu politica internațională. Vedem deci în consiliu și doi ambasadori: Barrère, fost ambasador la Roma și J. Cambon. Pentru legătura cu Banca Națională a Franței, reglatoarea creditului francez, s'au rezervat locuri domnilor De Voguë, De Wendel, Charles Sergent și Charles Rist. Pentru relațiunile cu Parlamentul, au fost rezervate locuri pe rând foștilor miniștri Jonnart, Barthou și Doumergue. Presa este reprezentată prin directorul ziarului „Journal des débats“ De Nalèche, iar armata prin generalul Weygand. Fiecare membru din consiliu primește o tantiemă anuală de 325.000 franci aur. Pentru a putea fi membru în consiliu e nevoie de 100 acții cari de obicei se împrumută, neputând orișicine să le cumpere, și pentru prețul lor (1.700.000 frci) dar și pentru că sunt rarități.

Din ultimul bilanț pe care îl vedem (pe a. 1934) constatăm că societatea a încasat 895 mil. frci, din cari 856 mil. taxe de traversare a canalului. Cheltuielile au fost de 348 mil. frci, inclusiv dobânzile și amortizarea capitalului investit. În anul amintit s'au plătit dividende

în val. de 522 mil. frci, revenind la fiecare acție 378 frci aur după scăderea impozitului. Aceasta înseamnă pentru acționarii noi cari au cumpărat acțiunile lor la cursul zilei, o rentabilitate de 2—3%, însă pentru acționarii cei vechi cari au cumpărat acțiunile cu 250 frci aur, una de 30%.

În 1934 inventarul tuturor clădirilor, amenajamentelor și instalațiunilor, reprezenta o valoare de 928 mil. frci, iar rezervele se urcau la 1119 mil. frci, așa că dacă prin vre-o catastrofă (să presupunem un cutremur) întregul canal Suez s'ar scufunda în adâncul pământului, el ar putea fi reconstruit fără ca societatea să împrumute nicio centimă.

Vedem din cele expuse, ce putere financiară și politică reprezintă canalul de Suez, și pentruce, puterile beligerante, nu cruță nicio jertfă pentru posesiunea lui.

E. V.

„Solidaritatea“.

Către Băncile noastre.

Vă comunicăm mai jos circularul Nr. 1/942 dat de Consiliul Superior Bancar, privitor la lucrările ce au de făcut băncile în vederea încheierii Bilanțului și Contului de Profit și Pierdere pe anul de gestiune trecut, precum și publicarea acestor conturi și a datelor în strânsă legătură cu ele, pentru forurile prevăzute de Legea Bancară și Codul de Comerț:

Consiliul Superior Bancar
— Serviciul Inspectorat —

Nr. 5152—13 Ian. 1942.

Circulara Nr. 1/942

„În vederea încheierii Bilanțului și Contului de Profit și Pierdere la finele fiecărui an, se reamintesc întreprinderilor bancare de toate categoriile, dispozițiunile Codului de comerț și ale Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă cu privire la întocmirea, publicarea și înaintarea acestor conturi și a datelor în strânsă legătură cu ele, către forurile prevăzute de lege: Tribunalul competent, Consiliul Superior Bancar și Banca Națională a României.

Bilanțul anual și Contul de Profit și Pierdere vor fi întocmite, ca formă, după modelul tip stabilit de Consiliul Superior Bancar și publicat în Buletinul Oficial Bancar Nr. 13 din 14 Iulie 1937, iar în ceea ce privește fondul, cu observarea dispozițiunilor articolelor 31 și 32 din Legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă și a normelor explicative, aduse la cunoștința băncilor prin diferite circulare și comunicări ale Consiliului Superior Bancar.

Bilanțul anual și Contul de Profit și Pierdere trebuie să fie întocmite și supuse spre aprobare adunării generale cel mai târziu în termen de 4 luni dela finele fiecărui an, adică până la 30 Aprilie din anul următor.

Înăuntrul acestui termen, întreprinderile bancare vor face din proprie inițiativă diligențele necesare pentru îndeplinirea tuturor cerințelor legale, convocând adunarea generală și depunând la greșa Tribunalului competent, cu 8 zile înainte de întrunirea ei, bilanțul anual și contul de Profit și Pierdere *fără îndeplinirea vreunei alte forme de publicitate*.

Convocarea adunării generale va indica punctele din ordinea de zi, conform cerințelor articolelor 213 și 214 din Codul comercial, ale actului constitutiv și ale statutelor, iar publicarea acestei convocări se va face în Monitorul Oficial și în Buletinul Oficial Bancar, cu 15 zile libere înainte de ziua fixată pentru ținerea adunării.

Bilanțul anual și Contul de Profit și Pierdere, aprobate de adunarea generală, vor fi depuse în termen util la Tribunalul competent, care va dispune publicarea lor.

Bilanțul anual însoțit de contul de Profit și Pierdere, se va publica în Monitorul Oficial și în Buletinul Oficial Bancar în termen de cel mult 30 zile dela data aprobării lor de către adunarea generală, iar cel semestrial (fără contul de Profit și Pierdere) se va publica în Buletinul Oficial Bancar în termen de cel mult 45 zile dela data de 30 Iunie a fiecărui an.

In cazul când statutele vreunei bănci prevăd publicarea bilanțului și în alte organe de publicitate, atunci publicarea trebuie făcută și în acele organe.

Pe lângă exemplarele vizate de Tribunal și trimise de bănci la Monitorul Oficial și la Buletinul Oficial Bancar spre publicare, întreprinderile bancare vor mai înainta separat Băncii Naționale a României, precum și Consiliului Superior Bancar, în termen de cel mult 15 zile dela expirarea termenului de publicare prevăzut de art. 30 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, bilanțul anual și contul de Profit și Pierdere întocmite pe coloane conform modelului tip, *semnate de reprezentanții autorizați ai băncii*.

Odată cu acest bilanț pe coloane, băncile vor mai înainta Consiliului Superior Bancar următoarele acte :

1. Copie de pe procesul verbal al adunării generale care a aprobat bilanțul și Contul de Profit și Pierdere, cu arătarea Monitorului Oficial și a Buletinului Oficial Bancar în care au fost publicate atât extrasul aceluși proces verbal cât și bilanțul și Contul

de Profit și Pierdere, după aprobarea lor de adunarea generală.

2. Lista remunerațiilor globale acordate în cursul anului respectiv administratorilor, directorilor și censorilor, remunerații trecute la „Cheltuieli Generale“, cum ar fi: salariile fixe, jetoanele de prezență, indemnizațiile de locuință, misiune și transport, gratificațiile de orice fel, tantiemele contractuale sau orice alte sume de aceeași natură.

Întreprinderile bancare vor încunoștiința Consiliul Superior Bancar chiar atunci când nu s'au plătit asemenea remunerații în cursul anului respectiv.

3. Lista persoanelor autorizate a semna valabil pentru bancă, cu arătarea Proceselor-Verbale prin care li s'a acordat acest drept și a Monitorului Oficial și a Buletinului Oficial Bancar în care au fost publicate, precum și cu arătarea datelor când aceste mențiuni au fost făcute în Registrul Societăților Bancare de la sediul principal și dela sediile sucursalelor.

4. Numele și pronumele administratorilor și censorilor cu arătarea datelor începerii și expirării mandatelor acestora și quantum-ul cauțiunii depuse de fiecare în parte, precum și originea etnică a fiecărui administrator și censor.

5. Cu privire la interpretarea art. 32 al. a) și b) din Legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă prin media schimbului, se înțelege media cursurilor celor 30 zile anterioare datei de întocmire a bilanțului.

6. *Se mai reamintește deasemenea că toate cererile și actele adresate de bănci Consiliului Superior Bancar, trebuie să fie timbrate în conformitate cu dispozițiunile în vigoare ale legii timbrului de aviație și legea privitoare la timbrul judiciar, cunoscând că în caz contrariu, cererile și actele trimise nu vor fi luate în considerațiune și nu li se vor da curs. Aceste dispozițiuni au fost aduse la cunoștința băncilor prin Circulara Nr. 3 din anul 1940, inserată în Buletinul Oficial Bancar Nr. 46—47 din 12 Iunie 1940, pagina 833.*

• • •

Tot cu această ocaziune, reamintim mai jos și cerințele legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, privitoare la întocmirea, publicarea și trimiterea bilanțului semestrial.

Acest bilanț se întocmește fără Contul de Profit și Pierdere, la finele primelor 6 luni ale fiecărui an, după modelul tip stabilit de Consiliul Superior Bancar, publicat în Buletinul Oficial Bancar Nr. 13 din 14 Iulie 1937 și va fi depus (în termen util) la Tribunalul competent, care va dispune publicarea lui în Buletinul Oficial Bancar în termen de cel mult 45 de zile dela data întocmirii lui.

„OLTEANA“, cassă de economii, s. p. a. în Viștea de jos.

Capital Lei 1.000.000 — Inscrisă în R-g. Banc. sub Nr. 40 din 2 Oct. 1934. Fond de rezervă Lei 113.500 —

COVOCARE.

Domnii acționari ai casei de economii „OLTEANA“, societate pe acții în Viștea de jos, sunt invitați în virtutea Art. 27 din statute la

a XLVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Viștea de jos, în sala de ședințe a societății la 18 Martie 1942, orele 11 a. m. Dacă în această zi numărul acționarilor nu va fi corespunzător pentru a aduce hotărâri valide, adunarea se va ține în 25 Martie 1942 în același loc, cu același program, la aceeași oră.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Administratorului și a Censorului, exp. Contabil;
3. Aprobarea Bilanțului Conturilor de Ordine și Contului de Profit și Pierdere și descărcarea Administratorului și a Censorului;
4. Fixarea dividendei pe anul 1941;
5. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1941;
6. Eventuale propuneri prezentate conform statutelor.

Viștea de jos, la 18 Ianuarie 1942.

Administrator și censor.

Activ.		Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1941.		Pasiv.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cassa:				Capital social subscris și deplin vărsat	1.000.000—
Numerar efectiv	137.977—			Fonduri de rezervă:	
Disponibil la B. N. R.	294.110—	432.087—		Rezerva legală	113.500—
				Alte Fonduri	241.000—
Disponibil la Bănci:		317.960—		Fond de amortiment:	
În Țară				Pentru creanțe dubioase	20.574—
Portofoliu de titluri:				Depuneri spre fructificare:	
Cu venit variabil necotate la bursă	500.000—			Din Țară:	
Plasamentul fondului de rezervă:				Pe livrete de economii nominative pe termen	2.217.110—
Efecte publice garantate de Stat	22.770—			Efecte de plată:	
Portofoliu de scont:				La B. N. R. împrumut acordat fără dobândă	760.000—
Împrumuturi agricole	1.025.750—			Conturi transitorii creditoare	12.000—
Creanțe în Conversiune:				Beneficiu net:	
Conf. legii din 7/IV 934, cota redusă în portof.	1.966.890—			Beneficiul anului curent	35.673—
Imobile: Pentru uzul propriu	134.400—				4.399.857—
		4.399.857—			

Conturi de ordine.

	Lei	b.		Lei	b.
Cauțiuni statutare	35.500—		Deponenți de cauțiuni statutare	35.500—	
Ipoteци și garanții diverse	1.860.000—		„ de ipoteци și garanții diverse	1.860.000—	
Efecte spre încasare	255.530—		„ de efecte spre încasare	255.530—	
		2.151.030—			2.151.030—

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cheltuieli de administrație:			Dobânzi încasate:		
Salare	50.400—		Dela portof. de scont și creanțe în conversiune	142.050—	
Diverse	29.428—	79.828—	Venitele portofoliului de titluri	30.324—	
Impozite	38.903—		Venite dela depuneri proprii	10.700—	
Dobânzi plătite:			Venitele imobilului	7.500—	
La creditorii	36.820—		Comisioane încasate	27.250—	
Dotatie fondului de amortiment	21.000—				
Amortiment la imobile	5.600—				
Beneficiul anului curent	35.673—				
		217.824—			217.824—

ss. George D. Stanelu, casar,
contabil autorizat.

Pentru contabilitate: ss. Nicolae I. Borzea,
contabil autorizat.

Administrator: ss. Nicolae D. Borzea, casar la Banca Furnica și contabil autorizat.

Subsemnatul censor am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine.

Viștea de jos, la 18 Ianuarie 1942.

Censor: ss. Titus Savu, expert contabil